

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

---

<RefProc>(2010)2308</RefProc><RefTypeProc>(INI)</RefTypeProc>

<Date>{10/01/2012}10. 1. 2012</Date>

<TitreType>**OSNUTEK POROČILA**</TitreType>

o strategiji notranje varnosti Evropske unije

<DocRef>((2010)2308 (INI))</DocRef>

<Commission>{LIBE} Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve</Commission>

Poročevalka: <Depute>Rita Borsellino</Depute>

PR_INI

VSEBINA

Stran

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....3

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o strategiji notranje varnosti Evropske unije

((2010)2308(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti členov 6, 7, 8, 11, 21, 47–50 in 52,
- ob upoštevanju zlasti člena 3(2) Pogodbe o Evropski uniji, in poglavij 1, 2, 4 in 5 naslova V (Območje svobode, varnosti in pravice) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju sklepa Sveta z dne 25. februarja 2010 o ustanovitvi stalnega odbora za operativno sodelovanje na področju notranje varnosti (COSI),
- ob upoštevanju Stockholmskega programa – odprta in varna Evropa, ki služi državljanom in jih varuje, in sporočila Komisije z naslovom „Zagotavljanje območja svobode, varnosti in pravice za državljane Evrope – Akcijski načrt izvajanja stockholmskega programa“ (COM(2010)0171),
- ob upoštevanju strategije notranje varnosti za Evropsko unijo („Oblikovanje evropskega modela varnosti“), ki jo je 25. in 26. februarja 2010 sprejel Svet,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom „Izvajanje strategije notranje varnosti EU: pet korakov k varnejši Evropi“ (COM(2010)0673),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom „Prvo letno poročilo o izvajanju strategije notranje varnosti EU“ (COM(2011)0790),
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 24. in 25. februarja 2011 o sporočilu Komisije o izvajanju strategije notranje varnosti Evropske unije,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 8. in 9. novembra 2010 o oblikovanju in izvajanju političnega cikla EU za organizirani kriminal in hude oblike mednarodnega kriminala,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o določitvi prednostnih nalog EU v boju proti organiziranemu kriminalu za obdobje med letoma 2011 in 2013,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega nadzornika za varstvo podatkov (ENVP) z dne 17. decembra 2010 o sporočilu Komisije „Izvajanje strategije notranje varnosti Evropske unije: pet korakov k varnejši Evropi“,
- ob upoštevanju Evropske varnostne strategije iz leta 2003 in poročila iz leta 2008 o njenem izvajanju¹,

---

¹ „Poročilo o izvajanju evropske varnostne strategije – Zagotavljanje varnosti v spreminjajočem se svetu“,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2009 o sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu: območje svobode, varnosti in pravice za državljane – Stockholmski program²,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2001 o organiziranem kriminalu v Evropski uniji³,
  - ob upoštevanju sporočila z dne 14. decembra 2011 o politiki EU za boj proti terorizmu: glavni dosežki in izzivi za prihodnost⁴,
  - ob upoštevanju ustrezne sodne prakse evropskih in nacionalnih ustavnih sodišč, ki obravnava merilo sorazmernosti in potrebo po njegovem upoštevanju s strani javnih organov v demokratični družbi,
  - ob upoštevanju člena 48 svojega poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7/0000/2012),
- A. ker je uveljavitev Lizbonske pogodbe dodatno utrdila varnost kot nujen pogoj tako za zagotavljanje izvrševanja temeljnih pravic kot za vzpostavljanje območja svobode, varnosti in pravice, tudi v okviru zunanjepolitičnega delovanja, kjer so ti trije koncepti tesno povezani;
  - B. ker je zato Lizbonska pogodba tesno povezala varnostno politiko EU s pravno državo, ki je značilna za EU, s čimer je ustvarila temelje za razvoj varnostnega načrta, ki bo skupen EU in državam članicam in ki bo predmet demokratičnega nadzora na evropski in nacionalni ravni;
  - C. ker je stockholmski program poudaril, da je treba razviti strategijo notranje varnosti EU za dodatno povečanje varnosti v Uniji, s čimer bi zaščitili življenja in zagotovili varnost državljanov EU ter se uspešno borili proti organiziranemu kriminalu, terorizmu in drugim grožnjam;
  - D. ker doslej niti države članice niti Komisija kljub začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe še niso predvidele vloge Parlamenta v tem procesu;
  - E. ker je sporočilo Komisije o strategiji notranje varnosti za obdobje 2010–2014 opredelilo pet prednostnih področij, na katerih lahko EU prispeva k dodani vrednosti, in sicer zatiranje in preprečevanje hudih oblik kriminala in organiziranega kriminala, terorizem in kibernetški kriminal, okrepljeno upravljanje zunanjih meja EU ter povečanje odpornosti na naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek;
  - F. ker je Komisija v prvem letnem poročilu o izvajanju strategije notranje varnosti ugotovila, da vseh pet ciljev, opredeljenih leta 2010, ostaja istih, ter opisala trenutno stanje,

---

S407/08.

² UL C 285E, 21.10.2010, str. 12.

³ Sprejeta besedila, (P7_TA(2011)0459).

⁴ Sprejeta besedila, (P7_TA(2011)0577).

dosedanji napredek in nadaljnji razvoj;

- G. ker je v stockholmskem programu navedeno, da bi morali „razvoj, spremljanje in izvajanje strategije o notranji varnosti (...) postati ena od prednostnih nalog [COSI]“;
1. pozdravlja delo, namenjeno vzpostavitvi strategije notranje varnosti, in glavna načela, na katerih temelji evropski model varnosti, razvit v strategiji notranje varnosti, zlasti v zvezi z okrepljenim razmerjem med varnostjo, svobodo in zasebnostjo ter sodelovanjem in solidarnostjo med državami članicami;
  2. poudarja, da so svoboda, varnost in pravica nedeljivi cilji in področja delovanja, glede na to, da „svoboda izgubi večino svojega pomena, če je ni mogoče izvajati v varnem okolju in s celovito podporo pravosodnega sistema, ki je vreden zaupanja vseh državljanov in prebivalcev Unije“;
  3. meni, da mora biti izvajanje Listine EU o temeljnih pravicah temelj kakršne koli dobro premišljene strategije notranje varnosti; opozarja, da je treba zato, da bi lahko uresničevali svobodo in pravico, varnost vedno zagotavljati v skladu z načeli pravne države in temeljnimi pravicami;
  4. je seznanjen z napredkom, ki so ga dosegle države članice in Komisije na področju političnega cikla EU z namenom uresničevanja splošnih strateških ciljev z ukrepi, ki temeljijo na medvladnem sodelovanju na operativni ravni; vendar meni, da je potrebna jasna razmejitev nalog med ravno EU in nacionalno ravno, da mora biti Parlament udeležen v procesu in da je treba leta 2013 izvesti natančno oceno političnega cikla;
  5. opozarja, da si pristojnost za varnostno politiko delijo EU in države članice ter da je treba na tem področju upoštevati načelo subsidiarnosti, in meni, da bi lahko okvir strategije notranje varnosti prispeval k dodani vrednosti prizadevanj vseh institucij EU in držav članic na tem področju, in sicer s celovitim in skladnim pristopom;
  6. meni, da je celovita, vseevropska ter na dokazih in znanju temelječa analiza groženj, ki jih je treba obravnavati, bistven pogoj za učinkovito strategijo notranje varnosti, ter je zaskrbljen nad dejstvom, da taka vseevropska analiza še ni bila izvedena; poudarja potrebo po dodatnih prizadevanjih za izboljšanje skladnosti informacij in podatkov, na katerih temeljijo ocene tveganja, ki jih izvajajo organi EU, ter po dodatnih prizadevanjih za zagotavljanje preglednosti v zvezi z uporabljenimi metodologijami⁵;
  7. opozarja, da je Parlament zdaj polnopravni institucionalni akter na področju varnostne politike in je zato upravičen, da aktivno sodeluje pri določanju elementov in prednostnih nalog strategije notranje varnosti in evropskega modela varnosti ter pri ocenjevanju teh instrumentov, tudi z rednim spremljanjem izvajanja strategije notranje varnosti, ki ga skupaj opravljajo Evropski parlament, nacionalni parlamenti in Svet v skladu s členoma 70 in 71 PDEU in členom 6(2) sklepa o ustanovitvi odbora za notranjo varnost (COSI);

---

⁵ V zvezi s tem glej študijo A. Scherrer, J. Jeandesboza in E-P. Guitteta z naslovom „Developing an EU Internal Security Strategy, fighting terrorism and organised crime“ (Razvijanje strategije notranje varnosti EU, boj proti terorizmu in organiziranemu kriminalu), Generalni direktorat Evropskega parlamenta za notranjo politiko, Tematski sektor C (državljanske pravice in ustavne zadeve), 2011.

8. v zvezi s tem in na podlagi obstoječega sodelovanja med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti potrjuje zamisel „parlamentarnega političnega cikla“, ki mora biti natančno usklajen, med drugim z letnim poročanjem Komisije na tem področju, in se mora zaključiti z letnim parlamentarnim poročilom o trenutnem stanju v zvezi s strategijo notranje varnosti;
9. meni, da se mora strategija notranje varnosti bolj osredotočati na neločljivo povezanost med notranjo in zunanjo razsežnostjo varnosti ter da morajo institucije EU in agencije, ki delujejo na področju pravosodja in notranjih zadev, v okviru obeh razsežnosti izvajati svoje naloge v popolni skladnosti z zakonodajo EU; poziva Komisijo in države članice, naj ocenijo tudi učinek strategije notranje varnosti na strategijo zunanje varnosti EU, tudi v zvezi z obveznostmi na področju temeljnih pravic;
10. je seznanjen z opredelitvijo petih ključnih področij, za katera so bili na ravni EU in držav članic predlagani različni konkretni ukrepi; meni, da ti cilji niso opredeljeni izčrpno in da bi bil lahko vrstni red prednostnih nalog bolj strukturiran; ugotavlja, da je boj proti terorizmu in organiziranemu kriminalu sicer ključna prednostna naloga ter mora to tudi ostati, vendar meni, da ni popolnoma upravičeno ali ustrezno sprejemati ukrepe na področjih, kot so nesreče, ki jih povzroči človek, in uveljavljanje pravic intelektualne lastnine, v okviru strategije notranje varnosti;
11. meni, da predstavlja organiziran kriminal v vseh svojih oblikah veliko nevarnost za svobodo, varnost in pravico državljanov EU, ter poziva Komisijo in Svet, naj mu v luči priporočil, določenih v resoluciji Parlamenta z dne 25. oktobra 2011 o organiziranemu kriminalu v Evropski uniji, in na podlagi posebnih podatkov in informacij o obstoječem sodelovanju med EU in državami članicami na področju boja proti mafijam, pranju denarja in drugim oblikam organiziranega kriminala, še naprej dajeta prednost;
12. meni, da je treba dati prednost tudi boju proti okoljskemu, gospodarskemu in korporacijskemu kriminalu, ki posebej škodljivo vpliva na življenjske pogoje državljanov EU, zlasti v času krize;
13. poudarja, da je krepitev policijskega in pravosodnega sodelovanja v EU kritičnega pomena za razvoj ustrezne strategije notranje varnosti ter da mora vključevati pristojne organe držav članic ter institucije in agencije EU, ter poziva Komisijo in države članice, naj si prizadevajo, da to postane prednostna naloga strategije notranje varnosti;
14. v zvezi s tem je razočaran, da strategija notranje varnosti še vedno ne vsebuje ustreznega „vidika pravice“, in meni, da je treba niz prednostnih nalog na področju pravosodnega sodelovanja določiti ob upoštevanju tesne povezanosti vseh vidikov območja iz naslova V PDEU, torej območja svobode, varnosti in pravice;
15. poudarja, da je boj proti terorizmu bistvenega pomena za strategijo notranje varnosti, katere cilje in orodja je treba ustrezno oceniti, kot navaja resolucija Parlamenta z dne 14. decembra o „politiki za boj proti terorizmu: glavni dosežki in izzivi za prihodnost“; poudarja, da je treba še naprej dajati prednost politiki preprečevanja in zaščite, skupaj s pregonom in odzivom; ugotavlja, da je v tem okviru treba večji poudarek dati ciljno usmerjenemu kazenskemu pregonu in obveščevalnim dejavnostim;

16. meni, da je preprečevanje nasilne radikalizacije pomembno področje delovanja v okviru strategije notranje varnosti, vendar poziva Komisijo in države članice, naj ponovno ocenijo naravo in stopnjo te grožnje, tudi na podlagi nedavnih dogodkov, ki kažejo razširjenost nasilnega političnega radikalizma, ki zlasti ogroža vrednote enakosti in nediskriminacije, na katerih temelji EU;
17. pozdravlja osredotočenost strategije notranje varnosti na varnost na mejah, vendar meni, da upravljanje meja in mobilnost ljudi niso zgolj varnostna vprašanja, ampak tudi ključni elementi širše politične strategije, ki ne vključuje le varnostnega vidika, ampak tudi – kar je še bolj pomembno – politiko priseljevanja in azila ter razvojno in zaposlovalno politiko na ravni EU;
18. zato meni, da mora strategija notranje varnosti odražati vizijo stockholmskega programa in da bi bilo koristno pred koncem leta 2013 izvesti parlamentarni „vmesni“ pregled stockholmskega programa, da bi ocenili njegove strateške, zakonodajne in finančne prednostne naloge; prav tako meni, da je potrebna dodatna ocena v zvezi z zadevnimi evropskimi agencijami, ki so v fazi „lizbonizacije“ (Europol, Eurojust in Evropska pravosodna mreža), poleg drugih agencij in organov;
19. opominja, da morata biti obdelava in zbiranje podatkov v okviru strategije notranje varnosti vedno v skladu z načeli EU o varstvu podatkov, zlasti glede potrebnosti, sorazmernosti in zakonitosti, ter z ustrezno zakonodajo EU na tem področju;
20. v zvezi s tem ponovno potrjuje potrebo po ustreznem demokratičnem nadzoru agencij, ki so povezane z območjem svobode, varnosti in pravice, da bi se izognili tveganju zameglitve ločnice „med političnim svetovanjem in dejanskim oblikovanjem politike“⁶ v povezavi z zadevnimi agencijami;
21. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.

---

⁶ Glej študijo M. Busuioc in D. Curtin z naslovom „The EU Internal Security Strategy, the EU Policy Cycle and the Role of (AFSJ) Agencies: Promise, perils and pre-requisites“ (Strategija notranje varnosti EU, politični cikel EU in vloga agencij na območju svobode, varnosti in pravice: obeti, tveganja in pogoji), Generalni direktorat Evropskega parlamenta za notranjo politiko, Tematski sektor C (državlanske pravice in ustavne zadeve), str. 7.